

ת"פ 55211/11/15 - תביעות צפת נגד רחמה נחמה קנוש

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 55211-11-15 תביעות צפת נ' קנוש
בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן

בעניין: תביעות צפת

המאשימה

נגד

רחמה נחמה קנוש

הנאשמת

הכרעת דין

כתב אישום ורקע

1. ביום 25/11/15 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום שייחס לה עבירות **התנהגות פרועה במקום ציבורי** - עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **ותקיפה סתם** - לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

על פי המפורט בכתב האישום, מדובר באירוע שהתרחש ביום 21/11/15, יום שבת, סמוך לשעה 12:00 במתחם קבר הרשב"י במירון. הנאשמת התנהגה באופן פרוע, מנעה ממתפללים להיכנס לעזרת נשים להתפלל, צעקה, זרקה בקבוקים ורדפה אחרי מתפללים ברחבת הקבר תוך שהיא משתוללת ותוקפת אותם בידיה.

בהמשך, כך על פי כתב האישום, נכנסה הנאשמת לעזרת גברים, תקפה את המתפללים במקום, הזיזה ספסלים והפריעה לעריכת התפילה והקידוש.

עוד בהמשך, תקפה הנאשמת אדם בשם מנחם הלפרין בכך שהכתה אותו באגרוף על פניו ולקחה את משקפיו מפניו, ומשהגיעו שוטרים למקום, תקפה הנאשמת את הלפרין בשנית בכך שהכתה אותו בפניו והפילה את משקפיו.

בהמשך למתואר לעיל, תקפה הנאשמת במבואות עזרת הנשים אדם בשם יעקב לזין בכך שסטרה לו בפניו, לזין הדף את הנאשמת והמשיך בדרכו החוצה לכיוון עזרת גברים והנאשמת הלכה אחריו תוך שהיא צועקת עליו. באותו מעמד, ברחבת עזרת הגברים, תקפה הנאשמת את לזין והכתה אותו בפניו, וכתוצאה מכך נשברו משקפיו.

יריעת המחלוקת

2. ביום 7/12/15 כפרה הנאשמת במיוחס לה, וטענה כי לא תקפה אדם. הנאשמת אישרה כי נטלה את משקפי המתלוננים, ואולם גרסה כי התנהגותה נבעה מתגובה לכך שהיא עצמה הותקפה. הנאשמת אישרה כי צעקה במתחם והרימה את קולה, ואולם גם זאת, לטענתה, כתגובה לתקיפתה בידי אחרים.

במהלך עדותה, הכחישה הנאשמת למעשה כי התנהגה באופן פרוץ, טענה כי התנהל ויכוח קולני בינה לבין הגברת הלפרין שבעקבותיו נכנסו שני גברים, אחד מהם הוא הלפרין, לעזרת הנשים, אשר חסמו את דרכה ולא נתנו לה לצאת. הנאשמת טענה כי כתגובה להתנהגות שני הגברים, היא נטלה את משקפיו של הלפרין מפניו, אך טענה כי לא נגעה בו ולא תקפה אותו. גם לגבי תקיפתו של ליון, טענה הנאשמת כי לא תקפה את ליון, אלא רק לקחה את משקפיו.

לדבריה של הנאשמת, מעשיה הוצאו מהקשרם, בשל דעה שלילית מאירועים קודמים בתור קולנית ומתלהמת.

3. אציין כי הנאשמת לא הייתה מיוצגת על ידי עורך דין, על אף עמדת המאשימה בכתב האישום, לפיה בדעתה לעתור למאסר בפועל - עמדה המזכה את הנאשמת בזכות לייצוג על חשבון המדינה. הנאשמת סירבה לשתף פעולה עם הסנגור מטעם הסנגוריה הציבורית, הצהירה כי אינה מעוניינת בייצוג משפטי, וכי אלוהים מייצג אותה, והיא מעוניינת אך ורק בייצוג על ידי השם. הסנגור, עו"ד מלאך, ביקש לשחררו מייצגו עקב היעדר שיתוף פעולה, ובסופו של דבר ייצגה הנאשמת את עצמה כבקשתה.

הראיות בתיק

4. מטעם התביעה העידו שני המתלוננים, הלפרין ויעקב ליון. בנוסף העידה גב' הלפרין, שהעימות בינה לבין הנאשמת החל את מהלך האירועים. עוד העידו שלושה שוטרים - השוטר מרואן סואעד שהגיע למקום האירוע בעקבות הקריאה למוקד 100 של המשטרה, השוטר ראוף דובה, שהגיע למקום לאחר שקיבל יחד עם ראש המשמרת קריאה מניידת סיור לסייע להם בעיכוב אישה לתחנת מירון, והחוקר מוטי חליבה, שביצע את מרבית פעולות החקירה. בנוסף העיד מאבטח העובד במתחם.

הוגש דיסק ת/8, שבו רוכזו הקלטות ממצלמות אבטחה במתחם, יחד עם הדו"ח ת/7, דו"ח צפייה של החוקר חליבה בסרטוני מצלמות האבטחה.

הוגש דיסק עימות בין הנאשמת למנחם הלפרין (ת/3), חקירות הנאשמת שתועדו, דיסק קריאת מאבטח שגבה את העדויות של הנאשמת במשטרה, צילומי חבלות של המתלונן ליון, וצילומי חבלות של הנאשמת.

5. מטעם ההגנה העידה אך ורק הנאשמת להגנתה. כשנשאלה אם בכוונתה לזמן עדים לתמוך בטענתה, השיבה כי אמנם קיימים עדים שראו שלא עשתה דבר מלבד נטילת משקפיו של המתלונן, ואולם אין

בכוונתה להזמין להעיד. הנאשמת הצהירה "השם הוא עדי" (עמ' 3 ש' 15 ואילך).

דין, נימוקים ומסקנות

6. לאחר ששמעתי בפני את העדים ועיינתי בראיות התביעה, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשמת ביצעה את העבירות שיוחסו לה. נתתי אמון בבסיסי גרסאות עדי התביעה שנכחו במקום, לפיהן הנאשמת התנהגה במתחם קבר הרשב"י באופן פרוץ ומתלהם מתמשך, וכי תקפה את שני הגברים - הלפרין ולוין. לגבי תקיפת לוין - חלק מתקיפתו תועד במצלמות האבטחה, באופן שסתר ממש את גרסת הנאשמת, שכן ניכר בצילום כי הנאשמת תקפה את האיש באופן יזום ואלים, שלא כדרך של הגנה עצמית. אבהיר להלן את עיקרי מסקנותי, בנוסף לדברים שנאמרו עד כה.

7. חקירת הפרשה החלה בקריאה שבוצעה למוקד 100 של המשטרה, שנעשתה על ידי המאבטח איוב גסוב. המאבטח איוב העיד כי האירוע התחיל בכך ששני ילדים קטנים ניגשו אליו וסיפרו לו כי יש אישה שמרביצה לילדים וצועקת, וכעבור זמן קצר, לאחר שקיבל טלפון מהמאבטח השני שדיווח לו כי הנאשמת צועקת ומסרבת לשתוק, הגיע לרחבה האחורית וראה בעצמו כי הנאשמת בתוך הרחבה צועקת ומקללת וכי לכן התקשר למשטרה (עמוד 9 לפרוטוקול, שורה 14-19).

העד הוסיף כי באותו זמן נכנסה הנאשמת לעזרת הגברים, התיישבה על ספסל וסירבה לצאת משם, ובסופו של דבר נאלץ הוא למשוך אותה החוצה, העד העיד כי באירוע זה הנאשמת רק צעקה, אך לאחר שזכרוננו רוענן זכר כי הנאשמת גם דחפה את האנשים בשתי ידיה בתנועות לא מכוונות (עמוד 10 לפרוטוקול, ש' 4-6).

העד המשיך והעיד כי בעודו מתקשר למשטרה בשנית, חזרה הנאשמת ונכנסה לעזרת הגברים והחלה להרביץ לגברים עם הידיים, "נתנה להם כאפות", בלשונו של העד, וכי היא פגעה באנשים אך הוא לא יכול להגיד במי (עמוד 10 לפרוטוקול, ש' 10-21).

העד מסר כי עם הגעת השוטרים התחילה הנאשמת לצעוק והשוטר הושיב אותה על ספסל אך היא החלה להשתולל והשוטרים ניסו להרגיעה אך היא המשיכה להשתולל עד שנאלצו להזמין ניידת נוספת (ש' 22-26).

העד העיד כי הנאשמת נתנה סטירה לאדם שזיהה אותו כמנחם ממירון וכי היא "העיפה" לו את המשקפיים (עמוד 10 לפרוטוקול, ש' 26-28).

בסוף עדותו מסר כי הוא לא תקף את הנאשמת ולא ראה שמישהו אחר תקף אותה (ש' 31-4).

8. השוטר מרואן סואעד העיד כי הגיע למתחם קבר הרשב"י בעקבות הקריאה הנ"ל למוקד 100. השוטר העיד כי עם הגעתו זיהה התקהלות של נשים ושל גברים סמוך לכניסה לכל אחת מרחבות התפילה של

הנשים ושל הגברים, וכי זיהה את הנאשמת צועקת ומקללת, וכי היא התקרבה למאבטח גסוב איוב וכן לאדם דתי נוסף ותקפה אותו (עמוד 17 לפרוטוקול, ש' 14-18). בהמשך הוגש הדו"ח שערך העד (ת/12) שהוקרא בפניו והוא אישר כי אכן מה שכתוב בו נכון (עמוד 18 לפרוטוקול, ש' 26). לפי הדוח הנאשמת התקרבה לגבר אחד שהוא לזון וצעקה לו בפניו "רשע" ו"פושע" ודחפה את משקפי הראייה שלו אך הוא לא הגיב. לאחר מכן ניגשה הנאשמת למאבטח איוב ואמרה לו כי "מזמן היו צריכים להעיף אותו" ולאחר מכן חזרה והצמידה את פניה ללזון, והוא הזמין נידת נוספת שתסייע לו בעיכוב הנאשמת.

9. השוטר ראוף דובה, שהגיע בעקבות הקריאה של השוטר סואעד, מסר בעדותו כי בחור דתי, הלפרין, הודיע לו כי הותקף על ידי אישה בשם נחמה וכי זו שברה לו את משקפיו, אך השוטר לא ראה זאת בעיניו. השוטר דובה העיד כי באותו זמן יצאה הנאשמת מעזרת הנשים תוך שהיא צועקת, משתוללת ומקללת וניסתה להתקרב ל"בחור הדתי" (עמוד 8, ש' 13-16). בהמשך סירבה הנאשמת להתלוות לשוטרים לניידת והמשיכה לצעוק, לקלל ולהשתולל (ש' 16-18).

10. העדה רבקה הלפרין, אשר התקרית בינה לבין הנאשמת הציתה את מהלך האירועים, העידה כי ביום האירוע עלתה עם ילדיה לקבר הרשב"י, למתחם הנשים, כהרגלם בכל שבת וכי הנאשמת הופיעה מולה וניסתה למנוע מהם להיכנס, אך הם נכנסו בכל זאת. העדה מסרה כי הילדים נכנסו ויצאו כמו שהם עושים תמיד עד שהנאשמת צעקה עליהם בצורה מאוד קיצונית (עמוד 16 לפרוטוקול, ש' 18-22).

העדה המשיכה ואמרה כי הילדים נבהלו, החלו לבכות ורצו מצד לצד וגם הנאשמת זזה, וצעקה לכיוונה שזה שיער של גויה, ושהבעלים שלהם מחזיקים גויות בבית (ש' 26-29).

11. יצוין לגבי נקושה זו, כי בעדותה במשטרה מיום 23/11/15 נשאלה הנאשמת לגבי האירוע בו קיללה וצעקה על נשים (עמוד 2, ש' 21-29).

ש: לפי חומר החקירה עולה כי ביום 21/11/15 יום שבת סמוך לשעת הצהריים בקבר הרשבי במירון את קיללת וצעקת על האנשים שנמצאים בקבר הרשבי ובציון ואך התקרבת לגבר וצעקת עליו בקולי קולות ואך צעקת על ילדים מה תגובתך ת: זה שקר וכזב ש: למה שקר? ת: כל מה שצעקתי צעקתי לנשים שם בעזרת הנשים במתחם של הנשים זה יפה שהצניעות יפה לאישה ודיברתי עם הנשים על דברי צניעות חיזוק ואמונה. ש: האם שדיברת עם הנשים צעקת עליהם או דיברת בקול רם ת: לא צעקתי דיברתי בקול רם ולא עליהם באופן אישי אלה בצורה כוללנית כדי להשמיע

במהלך עדותה של רבקה הלפרין, אישרה הנאשמת את דבריה של העדה על כך שהעירה לה לגבי הפאה (עמוד

16, ש' 31).

אם כך, כבר בגרסת הנאשמת, היא הודתה למעשה בהתנהגות תוקפנית כלפי ילדים ונשים במתחם עזרת הנשים. הנאשמת, אמנם, סבורה כי התנהגותה, בכך שהשמיעה הערות והוראות לסובביה, הנה התנהגות לגיטימית, ואולם איני רואה את הדברים כמותה. אני סבורה כי התנהגותה של הנאשמת מהווה הפרה ממשית של כללי ההתנהגות הסבירים, וכי כבר בתחילת האירועים, באופן התוקפני בו פנתה לנשים וילדים בערת הנשים, יש את ראשיתה של עבירת ההתפרעות. העובדות תוארו בעדותה של גב' הלפרין שהייתה מהיימנה עלי בעיקרה.

12. העדה רבקה הלפרין המשיכה ומסרה כי הנאשמת דיברה בטונים גבוהים מאוד וצרחת עד שהיא, העדה, נאלצה לבקש מאחד השומרים לעשות סדר במתחם. העדה העידה שבעלה נכנס למקום, לקח ספסל והפריד בינה לבין הנאשמת (עמוד 17 לפרוטוקול, ש' 10-1). ולאחר שזיכרונה רוענן, מסרה גב' הלפרין, כי הנאשמת עמדה מול בעלה, צרחה עליו ונתנה לו אגרוף לפנים ו"העיפה" לו את המשקפיים (ש' 12-13).

לשאלת בית המשפט לגבי טענת הנאשמת שכל מה שביקשה הוא שתעיר לילדים שלא יפריעו, ענתה העדה כי הדבר אינו נכון וכי הנאשמת יצרה סיטואציה מפחידה בה לא התאפשר לעדה להתפלל, עוד העידה כי הנאשמת לא אפשרה לה לקחת ספר מהספרייה, כשהדברים נאמרים בצעקות (עמוד 18 לפרוטוקול, ש' 4-8).

עדויות של גב' הלפרין מהיימנה עלי, כאמור, באשר לתיאור התנהגותה התוקפנית של הנאשמת. גם הדברים באשר לאופן בו תקפה הנאשמת את מר הלפרין מהיימנים בעיני, ואולם איני שוללת שהעדה רבקה הלפרין מיעטה בתיאור התקיפות שנקט בעלה כלפי הנאשמת. אין ביכולתי לשלול שמא התנהגות הנאשמת גררה כלפיה יחס תקיף מזה המתואר בעדויותיהם של המתלוננים.

13. העד מנחם הלפרין העיד (עמוד 13 לפרוטוקול, ש' 17-2) כי האירוע התחיל בסביבות השעה 12:15-12:30, השעה בה בדרך כלל מסתיימת התפילה. תחילתו של האירוע היה בצעקות שנשמעו מעזרת נשים שהפריעו להם, ולכן הוא ניגש לבדוק את העניין. העד מסר כי בדרכו לעזרת נשים נתקל באשתו ובבנותיו שהיו מבוהלות ומפחדות והבין כי הנאשמת תקפה אותן וצעקה עליהן. העד מסר כי נכנס לתוך עזרת הנשים ומצא את הנאשמת עדיין צועקת, צעק עליה שתפסיק ותצא והיא צעקה עליו חזרה כשספסל מפריד ביניהם, ולאחר חילופי צעקות היא הכתה אותו עם ידה לכיוון עין שמאל ופגעה במשקפיו שעפו מעל פניו. השניים המשיכו לצעוק אחד על השנייה ולאחר מספר רגעים היא שלחה את ידה וחטפה את משקפיו מפניו, אך המשקפיים הוחזרו לו על ידי אנשים שהיו במקום, והוא יצא מעזרת הנשים.

העד המשיך ומסר כי לאחר שיצא מעזרת הנשים, יצאה גם הנאשמת, שרדפה אחרי אנשים, וכי הוא ראה אותה מכה את לווין שמשקפיו עפו כתוצאה מהמכה. הלפרין העיד כי הוא בעצמו הרים עדשה שהתפרקה ממשקפיו של לווין (ש' 19-22). עוד העיד כי בהמשך הנאשמת נכנסה לעזרת הגברים והשתוללה בפנים כשהיא יושבת על הספסל וצועקת, וכי השומרים הוציאו אותה משם אך היא חזרה, וכי בשלב מסוים הגיעו שוטרים שהחזיקו אותה בחוץ, ומשניגש לדבר עימם, תקפה אותו הנאשמת ליד השוטרים (ש' 22-25).

עדותיו של הלפרין מהיימנה עלי בעיקרה, ושוכנעתי כי פעל כפי שפעל מתוך תחושה כנה שאשתו ובנותיו מפוחדות ומוטרדות מיחסה הפרוע והתוקפני של הנאשמת כלפיהן. העד היה כנה בתיאורו את התנהגותו שלו, ואישר כי צעק על הנאשמת. אין ביכולתי לשלול קליל את האפשרות שהמתלונן הלפרין התנהג בתקיפות מוגברת על זו שתיאר כלפי הנאשמת.

14. העד יעקב לוי העיד באופן מהוסס, וטען כי עקב בעיות זיכרון אין הוא זוכר את השתלשלות האירועים. יחד עם זאת, לאחר שזכרנו רוענן מספר פעמים, אישר העד לוי את הפרטים שנמסרו מפיו בחקירה. לפי גרסתו, עלה כי לוי שמע צעקות מכיוון עזרת נשים והלך לשם כדי לראות על מה מדובר, והעיד כי הנאשמת נתנה למנחם הלפרין סטירה או "כאפה" ולקחה לו את המשקפיים (עמוד 18 לפרוטוקול, ש' 19-20). לוי גם אישר כי הוא עצמו נטל מידי הנאשמת את המשקפיים (ש' 22). עוד אישר לוי כי הנאשמת נתנה לו עצמו מכה בפניו (עמוד 19 ש' 18), אך העיד כי איננו זוכר את המכה, מפאת תקופה של שנתיים שחלפה מאז יום האירוע (ש' 21-22). גרסת לוי במשטרה, אשר אושרה על ידי לאחר רענון זכרון, מקובלת עלי.

התרשמתי כי אינו מעוניין להזיק לנאשמת זמן רב אחרי האירוע, ולכן הוא ממתן את דבריו.

יש לזכור, ולכך אתייחס בהמשך, כי הנאשמת נקלטה במצלמות האבטחה כשהיא תוקפת את לוי באופן ברור ומבוהק, ומכה בו בראשו. לפיכך מדובר בעדות הנתמכת בראיה חזקה ביותר ועצמאית.

15. גרסת הנאשמת הייתה כי התנהגה במקום באופן סביר, שנדרש לשם שמירה על סדרי המקום. הנאשמת טענה כי הערות, לגיטימיות לתפיסתה, שהעירה לבאי המקום, עוררו נגדה אלימות ממשית, מבלי שהיא עצמה פעלה באלימות כלפי זולתה.

לטענת הנאשמת, האירוע התחיל לאחר שילדים שיחקו במקום וטרקו דלתות, והנאשמת ביקשה מאמם של הילדים, רבקה הלפרין, לבקש מהם להפסיק ולהפריע. בין השניים התפתח ויכוח, במהלכו צעקה הנאשמת על רבקה, ורבקה הרימה את קולה, ובהמשך צעקה לגבי צניעותן, דבר שגרם לגברים להיכנס לעזרת הנשים על מנת לבדוק מה פשר הצעקות, כך העידו גם הלפרין וגם לוי.

16. לאחר ששמעתי את גרסת העדים, ואת גרסת הנאשמת, הגעתי למסקנה כי התנהגותה של הנאשמת במקום אכן היוותה התפרעות. מלכתחילה מדובר בהתנהגות בלתי לגיטימית, המהווה הפרעה לזולת והמונעת התנהלות סבירה, תפילה ושהייה של אחרים במתחם.

אין מחלוקת על כך שהנאשמת איננה נושאת כל תפקיד או סמכות במתחם הרשב"י, מלבד זכות שהייה במקום כמבקרת. זכות לשהות במקום מחייבת את הנאשמת, כאחת משווים, בחובות התנהגות במקום. בכלל זה, נאסרת הלינה במקום, וחלה חובה כללית לנהוג כבוד בזולת.

שוכנעתי מעדויות העדים, כי הנאשמת חרגה מחובת הכבוד ומחובת ההתנהגות הסבירה, והתנהגה התנהגות שתלטנית, שהתדרדרה להתפרעות, קללות צעקות נאצות, ובסופו של דבר גם תקיפה. בהמשך גברה התנגדותה

של הנאשמת לתגובות טבעיות של אחרים להתנהגותה השלילית - תגובתו של הלפרין, תגובתו של המאבטח גסוב ותגובתו של לוי. הנאשמת החריפה את התנהגותה, גדפה, קיללה וצעקה, ואף תקפה אחרים.

17. צפייה בסרטונים (ת/14) שצולמו על ידי השוטר מרואן סואעד, נראית הנאשמת כשהיא צועקת ומדברת בקול רם, מתקרבת למנחם הלפרין ומצמידה את פניה לפניו, **צועקת לעברו שקרן ורמאי** ועוד תוכן לא ברור. בהמשך נראית הנאשמת כשהיא פוקדת על נשים שהתאספו מחוץ לעזרת הנשים להיכנס פנימה. עוד בהמשך היא פונה לשוטר **צועקת לעברו עוד גרגמל אחד, זבל אחד, השם יעקור מפה**. מדובר בהתנהגות מתלהמת, המצביעה על הנאשמת כמי שאיננה מקיימת כללי התנהגות במקום. לנאשמת אין כל סמכות ליתן הוראות לנוכחים במתחם הרשב"י, לכוון תנועת נשים, כפי שצולמה עושה, וניכר כי היא מתנהגת בניגוד למקומה ולזכויותיה במקום.

הנאשמת למעשה לא הכחישה כי העירה לילדים במקום, העירה לנשים מתפללות על חוסר צניעות בפאותיהן (עמוד 16 לפרוטוקול, ש' 5-14, ש' 31), נתנה הוראות, ודרשה דרישות. בהמשך, לא הכחישה כי כינתה את המאבטח "ישמעלי" וכינויים נוספים (עמוד 25 לפרוטוקול, ש' 24, עמוד 27, ש' 7). בניגוד לתפיסת הנאשמת, כי מדובר בהתנהגות לגיטימית - אין לי, כאמור, אלא לקבוע כי מדובר בהתנהגות פרועה, אשר הלכה והחריפה, ואשר בסופו של דבר תועדה במצלמות על ידי המשטרה שהוזעקה למקום. התנהגותה של הנאשמת כללה צעקות, קללות, התלהמות ופקודות לזולת, והיא מהווה התפרעות.

עבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי

18. חוק העונשין מגדיר את העבירה בזו הלשון:

216. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:
(1) מתנהג באופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;

סעיף 34כד מגדיר **מקום ציבורי** כך - "דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי".

אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי.

עבירות התקיפה

תקיפתו של הלפרין בתוך עזרת הנשים

עמוד 7

19. לגבי אירוע התקיפה בתוך עזרת הנשים העידו כאמור שלושה עדים, מנחם הלפרין עצמו, אשתו רבקה הלפרין ויעקב לוי. שלושתם העידו כי הנאשמת תקפה אותו בפניו ועיקמה לו את משקפיו.

הלפרין העיד כך (עמוד 13 לפרוטוקול, ש' 9-11):

...בשלב מסוים עמדתי מולה כאשר ספסל מפריד בינינו וצעקתי עליה, היא צעקה עליי ולאחר כמה חילופי צעקות היא תקפה אותי במכה לפניו והעיפה לי את המשקפיים ועיקמה אותם.

רבקה לוי העידה לגבי אירוע תקיפה זה כך (עמוד 17, ש' 8-13):

ש: תספרי את החלק של בעלך

ת: הוא נכנס, הוא לקח ספסל או משך ספסל, העמיד אותו בינו לבין הגברת, מעבר לזה אני לא זוכרת יותר מזה, כי באמת כל הזמן הזה הייתה עסוקה בלהרגיע את הילדים.

ש: אני מבקש לרענן את זיכרוןך מתוך הודעתך מיום 23.11.15. מקריא ת: אחרי שהקראת לי אני מאשרת את הדברים שאמרתי שם, שהנאשמת נעמדה מולו, צווחה עליו ונתנה לו אגרוף לפניו, העיפה לו את המשקפיים...

גם לוי העיד כי ראה את הנאשמת מכה את הלפרין (עמוד 18, ש' 18 ואילך + עמוד 19, ש' 1-8):

ש: תספר מה קרה על סמך זיכרוןך ועל סמך מה שקראת בעדות שלך

ת: באותו יום היו צעקות מעזרת נשים, הלכנו לשם, היה בחור בשם מנחם, היא הרביצה לו, נתנה לו איזה סטירה, לקחה לו את המשקפיים.

לשאלת בית המשפט אם ראיתי את זה, אני משיב שראיתי את המשקפיים שלו אצלה ביד. אני זוכר ממה שקראתי שהיה שם ברדק. אז הוצאתי לה את המשקפיים מהיד.

ש: ביחס לסטירה למנחם, ראית או לא ראית?

ת: כמו שראיתי בכתובים, חלק ראיתי וחלק לא ראיתי, ראיתי יד שלה באויר, ואז ראיתי את המשקפיים ביד שלה. כל מה שאני אומר עכשיו זה פחות יותר ממה שקראתי. אם לא הייתי קורא לא הייתי זוכר.

ש: אתה אומר שהגעת והיו צעקות. אני לא מבין מה ראית. תגיד רק מה שראית.

ת: אני לא זוכר, אני צריך את הדף, מה שכתוב בדף, זה מה שאמרתי יום למחר. יש לי קצת בעיית זיכרון באופן כללי, אני מרגיש לאט לאט ירידה בזיכרון, אולי בגלל הגיל, אני בן 48, צעיר.

ש: אני מקריא מעדותך במשטרה. אתה אומר "לא זוכר בדיוק מה צרחה, אבל אני זוכר שהיא צרחה ופתאום נתנה למנחם כפה או סטירה, לא יודע איך תקראו לזה,

לפנים, וגם לקחה לו את המשקפיים באותו קטע". מה שאמרת זה משהו שנראה לך שהיה?
ת: מה שאמרתי, זה בטוח מה שהיה. באותו רגע ידעתי מה קרה כשקראו לי למשטרה לתת עדות.
כפי שציינתי - העדויות מקובלות עלי בכללן, ומצאתי כי הנאשמת תקפה את הלפרין ללא הצדקה.
יתכן והאחרים, בהם לוין והלפרין, נהגו כלפי הנאשמת בתקיפות גבוהה מהמתואר על ידם, ואולם אני קובעת כי אין בכך להצדיק את תקיפתו של הלפרין על ידי הנאשמת.

תקיפתו של הלפרין ליד השוטרים

20. לאחר אירוע התקיפה הראשון העיד המתלונן כי הותקף שוב ליד השוטרים.

העד איוב העיד לגבי אירוע זה ובעדותו מסר כך (עמוד 10, ש' 19-30):

ת: זה מה שאני ראיתי. בפעם השניה שהיא נכנסה היתה נותנת כפות (מדגים תנועות)
ש: הכפות האלה פגעו באנשים?
ת: ...יש בחור אחד בחוץ שהוא קיבל מכות ממנה, היא נתנה לו סטירה, העיפה לו את המשקפיים, הוא הזיז את הראש שלו והיא דפקה לו את המשקפיים. אני ראיתי את זה ואז באו שוטרים ולקחו אותה.
ש: אתה יודע איך קוראים לבחור בחוץ?
ת: מנחם זה ממירון.

21. השוטר ראוף דובה, לא ראה את הנאשמת תוקפת את הלפרין אלא רק ראה אותו המחזיק במשקפיים שטען כי הנאשמת שברה לו אותם (עמוד 9, ש' 1-3).

22. בחקירתה של הנאשמת במשטרה מיום 23/11/15 אישרה הנאשמת כי "הוציאה להלפרין את המשקפיים" על מנת להדגים לשוטר מה זה תקיפה (עמוד 3, שורות 59-63)

ש: לפי חומר החקירה עולה כי את תקפת את המתלונן בנוכחות השוטרים מה תגובתך ת: בהחלט
ש: איך תקפת אותו מול השוטרים
ת: הדגמתי לאותו בן אדם הוצאתי לו את המשקפיים ליד השוטר כדי להמחיש לו מה זה תקיפה שאני הוצאתי ליד השוטר למה לא תקף אותי חזרה כמו שתקף אותי שהוצאתי לו בציון

23. המקום בו תקפה הנאשמת, על פי הנטען, את הלפרין, לא כוסה במצלמות אבטחה. אף על פי כן, נתתי אמון בעדויות העדים כי הנאשמת אכן תקפה את הלפרין שוב גם מחוץ לעזרת הנשים. איני מקבלת את דברי הנאשמת, לפיהם כל מעשיה הסתכמו בכך שלקחה מהלפרין את משקפיו, כתגובה להתנהגותו כלפיה. יצוין כי גם אילו נתתי אמון בגרסתה, הייתי קובעת כי המעשים מהווים עבירת תקיפה, שכן אין כל הצדקה בדין להתקרב לאדם ולקחת ממנו את משקפיו, והנאשמת נכשלה להסביר את מעשיה, כשנשאלה מדוע לה למשוך משקפיו של האיש מפניו.

תקיפתו של יעקב לוי

24. כאמור, הלפרין העיד כי לאחר שקיבל את משקפיו ויצא מעזרת הנשים ראה את הנאשמת מכה את לוי, וכי כתוצאה מהמכה עפו גם משקפיו של לוי, והוא, הלפרין בעצמו הרים לו עדשה שהתפרקה מהמשקפיים.

צפייה בסרטוני האבטחה בקבר הרשב"י מאשרים גרסתו זו של הלפרין, בהם רואים כיצד הנאשמת תוקפת את יעקב לוי בראשו, חוטפת את משקפיו ושוברת אותם בידה, ובהמשך את הלפרין אוסף דבר כלשהו מהרצפה ונותן אותו ללוי.

מהלך העניינים הונצח בסרטון 5958

צפייה בסרטון מובילה למסקנה כי דו"ח הצפייה ת/7 (שאותו ערך החוקר חליבה) אכן משקף נכונה את התוכן.

שעה 12:52:39 התקהלות של גברים ליד עזרת נשים.

שעה 12:53:02 רואים את הנאשמת לבושה בחצאית שחורה וסוודר פתוח שחור ועל ראשה כיסוי ראש שחור בתנועה.

בשעה 12:53:07 הנאשמת בצעדים מהירים, נראית עצבנית וצועקת ועושה תנועות ידיים מתקרבת אל יעקב לוי וביד ימין שלה מכה אותו על ראשו מצד שמאל וחוטפת מעל ראשו את משקפיו, מתרחקת ממנו ושוברת אותם בידה.

שעה 12:53:14 נראים יעקב והנאשמת צמודים זה לזה ונראה כי יעקב מנסה להוציא מידה דבר כלשהו.

שעה 12:53:16 מנחם הלפרין מרים דבר כלשהו מהרצפה ונותן אותו ליעקב, כשאשה לוקחת את הנאשמת מהמקום.

25. הנאשמת העידה כי לא חבטה בראשו של לוי אלא רק לקחה לו את המשקפיים. גם אחרי שהוצג בפניה הסרטון ממצלמות האבטחה (ת/8), עדיין טענה כי היא לא נתנה מכה ללוי על הראש אלא רק

חטפה את משקפיו. הנאשמת מסרה כי לקחה את המשקפיים בגלל שהייתה נסערת (עמוד 27 לפרוטוקול, ש' 31-32).

גם בחקירתה במשטרה מיום 24/11/15 טענה הנאשמת כי לא תקפה את לוי ומיד לאחר מכן אמרה כי היא תקפה אותו לאחר שהוא תקף אותה בציון (עמוד 3, שורות 46-51).

ש: האם לפי הסרטון תקפת את המתלונן

ת: לא תקפתי אותו

ש: לפי הסרטון רואים כי תקפת את המתלונן והבאת לו מכה לפני

ת: אני אמרתי לו אחרי שהוא הרביץ לי למה הוא החזיר לי והרביץ לי בציון

ש: למה תקפת את הבחור ברחבה?

ת: כי הרביץ לי בציון זה היה אחרי המכות

26. **בפנינו איפוא מעשה תקיפה שתועד במצלמות אבטחה.** ניכר היטב כי מדובר בהתנהגות אלימה ויזומה, אשר באותו רגע אינה מהווה בשום אופן מעשה של הגנה עצמית. ניכר כי הנאשמת ניגשת אל האיש (לוי) בכעס, והולמת בו בראשו. לוי מצדו, מגיב מיד במהלומה חזרה לנאשמת.

אין אם אקבל חלק מגרסת הנאשמת, לפיה הותקפה על ידי אחרים, אין בכך להסביר את מעשה התקיפה שהונצח במפורש בסרט מצלמות האבטחה. הסרטון סותר את גרסת הנאשמת ופוגע באמינותה, ומאידך מחזק מאד את גרסת המתלוננים והמאבטח.

27. עדות הנאשמת

הנאשמת בעדותה תיארה את השתלשלות העניינים, וסיפרה כי ביום האירועים רצתה לקדש על כוס יין סעודה שנייה של שבת קודש והתיישבה במקום בו היא נוהגת להתיישב. הנאשמת המשיכה והעידה כי ילד במקום טרק את הדלת בלי הפסקה וכי אמו לא התערבה. הנאשמת שאלה לדבריה את האימא מדוע היא לא מעירה, וכך התפתח בין השניים דין ודברים קולני אך לדבריה לא קללות. לאחר מכן נכנסו שני גברים, שהסתבר לה בדיעבד שאחד מהם הוא הלפרין, השניים דחפו את הספסל בו היא נוהגת לשבת וחסמו את דרכה ולא אפשרו לה לצאת. הנאשמת המשיכה והוסיפה כי כדי לגרום להלפרין להרפות ממנה, היא נטלה את משקפיו מפניו מבלי לגעת בפניו, אך לוי לקח אותם בכוח מידיה. הנאשמת המשיכה ומסרה כי אחרי שלוי הוציא את המשקפיים מידיה, הלפרין חבט בה בראשה, דחף אותה והפילה, על אף שלא התכוון לכך שתקבל מכה, והיא נפצעה בראש מספסל נייד שהיה במקום, לאחר מכן נתנו לה לשתות מים ולנקות את הדם שירד לה עמוד 22, ש' 16 ואילך + עמוד 23, ש' 1-10).

לגבי לוי טענה כי נגע בה "המון זמן" וכי היא רק לקחה את משקפיו בתגובה לכך (עמוד 23, ש' 23-24).

28. הנאשמת טענה כי הותקפה על ידי הלפרין ודיממה (כמתואר לעיל) וכן כי הותקפה על ידי אחד המאבטחים (עמוד 23, ש' 19) ואף כי שוטר עיקם לה את ידה (עמוד 24, ש' 2), עוד טענה כי העדים

מתנכלים לה שכן היא ידועה בתור אחת שמרימה את הקול וצועקת.

העדים שנשאלו לגבי טענתה של הנאשמת כי הותקפה על ידי הלפרין ודיממה, שללו כולם את טענתה זו, ומסרו כי לא ראו כי היא הותקפה או כי דיממה או הייתה חבולה.

29. איני מקבלת את דברי הנאשמת, ומוצאת את עדותה בלתי כנה.

אמנם איני שוללת שמא הופעל כלפי כוח בתגובה להתנהגותה המתלהמת, מעבר לזה שתואר על ידי המתלוננים, ועוד איני שוללת את טענת הנאשמת, לפיה יתכן ויש כלפיה דעה שלילית - ואולם אין בקביעה זו כדי להצדיק את התנהגותה של המתלוננת או כדי לעורר ספק חריף ומשמעותי בעדויות העדים.

כאמור, אין לי ספק, וזאת בין היתר על בסיס גרסת הנאשמת עצמה, כי הנאשמת פועלת על בסיס תפיסה לסמכות ולבעלות על מתחם קבר הרשב"י, וכי מינתה עת עצמה לממונה וברת סמכא במקום, וזאת ללא התאמה למציאות. הנאשמת העידה כי מתחם קבר הרשב"י "שייך לאבא שלה" (עמוד 24, ש' 19-22). מדובר בתפיסה המונעת באמונה והשקפה דתית, לפיה יש לנאשמת זכות להשליט במקום סדר, על אף שאין לה כל מינוי רשמי או סמכות שונה מאשר לכל מבקר אחר במקום. בפועל, נראה כי דווקא הנאשמת מפירה את כללי המקום, לנה שם בניגוד לאיסור, מביאה מזרנים, ופוגעת בזכויותיהם של אחרים להנאה מהמקום ותפילה בו. מבחינה זו, יש לקבוע כי הנאשמת, ולא אחרים, היא שפעלה באופן מתלהם ולא סביר, ועוררה ריב עם המתפללת רבקה הלפרין בעזרת הנשים.

לא נתתי אמון בנאשמת כשטענה שהופעלה כלפיה אלימות, כפי שתיארה זאת.

בניגוד לטענתה - הנאשמת לא נראתה חבולה, על ידי החוקר חליבה.

בניגוד לטענתה, כאילו "רק" נטלה משקפיים מהמתלוננים, כמעין טענה להגנה עצמית, ניכר במצלמות האבטחה כי הנאשמת תקפה ממש את ליון והלמה בראשו.

30. כאמור, איני שוללת כליל את טענת הנאשמת כי היא נהדפה ונדחפה על ידי אחרים. חלק מטענה זו מגובה במצלמות האבטחה.

בסרטון 5966

שעה 13:06:17 רואים את נחמה נהדפת מחוץ לעזרת הגברים, אך לא רואים מי הדף אותה, והיא נחבטת במעקה. נחמה מתיישבת, צועקת ובוכה.

בנוסף, כאמור, המתלונן ליון תועד מכה את הנאשמת מיד אחרי שהכתה אותו.

ואולם אני קובעת כי התנהגות אחרים כלפי הנאשמת, באה בתגובה להתלהמות ואלימות בלתי מוצדקים שלה, וכי התנהגותה היא שהחלה את מאורעות אותו יום.

31. שוכנעתי כי העדים רבקה ומנחם הלפרין, ויעקב לזין העידו עדויות אמת, גם אם המעיטו בתיאור תגובתם כלפי הנאשמת בגין מעשיה. לעומת זאת, הנאשמת לא מסרה את האמת באשר לחלקה באירועי אותו יום.

32. מצאתי כי המאשימה הוכיחה כי הנאשמת ביצעה עבירות תקיפה כלפי לזין והלפרין, בנוסף לעבירת ההתפרעות במקום ציבורי.

אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות כתב האישום.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ח, 24 אפריל 2018, במעמד הנוכחים.